

דף קמו

א. השולח סבלנות לבית חמיו ולבסוף לא נתקיימו הנשואין.

ב. אכל שם אפילו בדינר.

ג. דין שבת סבלנות.

ד. דין עשוים ליבלות ולא בלוי.

ה. חדש בעצרת.

ו. נכנס אחריה לבודקה ומהה אינו יורשה.

ז. חוזרת בה מהזירה הכל.

ח. אימתי מתנת שכיב מרע קיימת.

ט. מי סובר שהולכים לפি אומדן דעתו.

א. השולח סבלנות לבית חמיו (תכשיטין ופירות וכדי יין ושמן), וחזר בו לגרשה או מטה, ויש בהם דברים שעשוים ליבלות אם אכל בבית חמיו אפילו בדינר כבר מחל עליהם ואין גובה אלא דברים שאין עשוים ליבלות. ואם לא אכל כלום גובה הכל (אפילו דברים שעשוים ליבלות).

ב. וכל זה בשולח סתם אבל במפרש שתשתמש בבית אביה אין גובה, ואם פירש שיובאו לבית בעלה גובה הכל. ואין בה (במפרש) חילוק בין אכל או לא אכל, ובין עשויין ליבלות או לא, אלא הכל לפי פירושו.

ב. מה שאמרנו שם אכל בבית חמיו אין גובה את הסבלנות, דוקא שאכל בדינר אבל פחות מדינר לא מחל. ולא דוקא אכל אלא אפילו שתה בדינר מחל. אכל שלוחו, או שלחו מבית חמיו לבעל ואכל מחול מבית חמיו ספק אם גובה או לא.

ג. השביחו הסבלנות כגון שליח צאן ובקר וילדיו, ספק אם גובה את השבח או לא (נשאר בתיקו).

ד. שלח לה דברים העשוים ליבלות ולא בלוי, נסתפקו בגמרה אם צריכה להחזיר (כשأكل בבית חמיו). אבל מיני צעיפים וקיים רורי נשים שהם דברים קטנים ודאי מחל (אם אכל שם).

ה. מעשה באדם ששגר לבית חמיו יין חדש ושמן בעלתו מפשעתו חדש בעצרת. למכך שבחה של ארץ ישראל שמחרת לבשל פירותיה בעצרת. ועוד קמ"ל שאם יטعن שליח חדשים בעצרת נאמן.

ו. מעשה באדם אחד שאמר לו שאשתו בעלתו מום שאין יכולה להריח ריחות, ונכנס אחריה לבודקה אם יכולה להריח ונפלת עליה חורבה ומטה ובייש לירשה, אמרו חכמים הוואיל ולא נכנס אחריה אלא לבודקה מטה אינו יורשה (עי' רב"מ ותוס' אם באשתו נשואה או אروسה).

ז. נתבאר לעיל שגם אכל בבית חמיו ומת או מטה או חור בו, אין מהזירין לו דברים שלבו, שאכלו ושטו. אבל אם היא חוזרת בה ותבעה גט מהזירה אפילו מאכל ומשתה שאכלה ושתתה ונונתנה שני שליש מזধיהם.

ח. משנה. שכיב מרע שכabb כל נכסיו לאחר ושיר קרקע כל שהוא עצמוני מתנתו קיימת ואין חור בו אם עמד מחליו. לא שיר קרקע כל שהוא אין מתנתם קיימת Dunnicker שמחמת דאגת מיטה נתן ואם עמד חור.

ט. מי הוא לנו דמשנתינו שהולך לפי אומדן דעתו. אמר רב נחמן בן מנסיא היא שאמר בשומע שמת בנו וכחוב נכסיו לאחר ואח"כ בא בנו אין מתנתה שאילו ידע שבנו קיים לא היה כותבם לאחר. ורב שת אמר, רבי שמעון שזרוי היא (משנתינו) שאומר אף אדם שקרוב למיטה שאמר כתבו גט לאשתי כותבים ונונתנים ע"פ שלא אמר תננו לבדוק לכך נתקווין לפוטרה מן היבום. ואם פירש ואמר דומה הייתה שיש לי בן נכשי לפלוני ונודע שיש לו בן, לדברי הכל אין מתנתו מתנה.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr

Refouah Chelema Sarah bat Kamar

www.ohavei-torateha.com